

Εἶναι μεγάλα, ἀγαπητοί, καί ξεπερνοῦν κάθε ἀνθρώπινη λογική τὰ χαρίσματα πού μᾶς δώρησε σήμερα ὁ φιλόανθρωπος Θεός. Γι' αὐτό λοιπόν ἄς χαιρόμαστε ὅλοι μαζί καί χορεύοντας ἀπό χαρά ἄς ὑμνήσουμε τόν Κύριό μας. Γιατί ἡ σημερινή ἡμέρα εἶναι γιά μᾶς ἑορτή καί πανήγυρη. Ὅπως δηλαδή ἡ μία ἐποχή διαδέχεται τήν ἄλλη καί τό ἕνα ἡλιοστάσιο τό ἄλλο, ἔτσι ἀκριβῶς καί στήν Ἐκκλησία ἡ μία ἑορτή διαδέχεται τήν ἄλλη καί μᾶς πηγαίνουν ἀπό τή μία στήν ἄλλη.

Πρίν ἀπό λίγες ἡμέρες λοιπόν ἑορτάσαμε τό σταυρό, τό πάθος, τήν ἀνάστασι, ὕστερα ἀπό αὐτά τήν ἀνάληψη τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ στόν οὐρανό. Σήμερα ὁμως συναντήσαμε τήν ἴδια τήν κορυφή τῶν ἀγαθῶν, φθάσαμε στή μητρόπολη τῶν ἑορτῶν, βρισκόμαστε στήν πραγματοποίηση τῆς ὑπόσχεσης τοῦ Κυρίου. «Γιατί ἂν ἐγώ φύγω», λέγει, «θά σᾶς στείλω ἄλλον Παράκλητο καί δέ θά σᾶς ἀφήσω ὀρφανούς» (Ἰω. 16, 7).

Εἶδατε ἐνδιαφέρον; εἶδατε ἄπειρη φιλανθρωπία; Πρίν ἀπό λίγες ἡμέρες ἀνέβηκε στόν οὐρανό, ξανακάθισε στό βασιλικό θρόνο, πῆρε τή θέση στά δεξιά τοῦ Πατέρα καί μᾶς χαρίζει σήμερα τήν παρουσία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καί ἔτσι μᾶς δίνει τὰ ἄπειρα οὐράνια ἀγαθά. Γιατί, πές μου, ποῖό ἀπό αὐτά πού συντελοῦν στή δική μας σωτηρία δέν τό ἔχει δώσει τό Ἅγιο Πνεῦμα; Αὐτό μᾶς ἀπαλλάσσει ἀπό τήν πνευματική δουλεία, μᾶς καλεῖ στήν ἐλευθερία, μᾶς ὁδηγεῖ στήν υἱοθεσία καί, γενικά, μᾶς ξαναγεννᾷ ἀπό τήν ἀρχή, καί μᾶς ξεφορτώνει τό βαρὺ καί ἀποκρουστικό φορτίο τῶν ἁμαρτιῶν.

Μέ τή χάρη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος βλέπουμε τούς πολλούς ἱερεῖς καί ἔχουμε τὰ

τάγματα τῶν διδασκάλων. Ἀπό τήν πηγή αὐτή βγῆκε καί τό προφητικό χάρισμα καί ἡ δύναμη νά θεραπεύουν ἀσθένειες. Καί ὅλα τά ὑπόλοιπα, τά ὁποῖα στολίζουν συνήθως τήν Ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ, ἀπό ἐκεῖ ἔχουν τήν προέλευση. Καί φωνάζει ὁ Παῦλος λέγοντας. «Ὅλα αὐτά τά χαρίσματα ἐνεργεῖ τό ἕνα καί μοναδικό Ἅγιο Πνεῦμα, τό ὁποῖο τά μοιράζει χωριστά στόν καθένα ὅπως θέλει» (Α΄ Κορ 12, 11). Ὅπως θέλει, λέγει, ὄχι ὅπως διατάχθηκε. Μοιράζει, δέν μοιράζεται. Ἔχει ἐξουσία, δέν βρίσκεται κάτω ἀπό ἐξουσία. Γιατί τήν ἴδια ἀκριβῶς ἐξουσία, πού βεβαίωσε στόν Πατέρα, ἀναθέτει ὁ Παῦλος καί στό Ἅγιο Πνεῦμα. Καί ὅπως λέγει γιά τόν Πατέρα. «Ὁ Θεός εἶναι αὐτός πού ἐνεργεῖ τά πάντα σ' ὅλους» (Α΄ Κορ. 12, 6). Ἔτσι καί γιά τό Ἅγιο Πνεῦμα. «Καί ὅλα αὐτά τά χαρίσματα», λέγει, «ἐνεργεῖ τό ἕνα καί μοναδικό Ἅγιο Πνεῦμα, τό ὁποῖο τά μοιράζει χωριστά στόν καθένα ὅπως θέλει».

Εἶδες τέλεια ἐξουσία; Γιατί αὐτά πού ἔχουν τήν ἴδια οὐσία, εἶναι φανερό ὅτι ἔχουν καί τήν ἴδια ἐξουσία. καί αὐτά πού ἔχουν τήν ἴδια ἀξία, ἔχουν καί τήν ἴδια δύναμη καί τήν ἴδια ἐξουσία. Μέ τό Ἅγιο Πνεῦμα ἐπιτύχαμε τήν ἀπαλλαγή ἀπό τίς ἀμαρτίες καί ξεπλύναμε κάθε ἀκαθαρσία. Μέ τή χάρη του ἀπό ἄνθρωποι γίναμε ἄγγελοι, ὅσοι πλησιάσαμε τή χάρη του, χωρίς ν' ἀλλάξουμε τή φύση μας, ἀλλά, πράγμα πού εἶναι πολύ πιό ἀξιοθαύμαστο, παραμένοντας στήν ἀνθρώπινη φύση δείχνουμε ἀγγελική συμπεριφορά.

Τέτοια εἶναι ἡ δύναμη τοῦ ἁγίου Πνεύματος. Καί ὅπως ἡ φωτιά αὐτή πού βλέπουμε, ὅταν παραλάβει τόν μαλακό πηλό, τόν κάνει σκληρό κεραμίδι, ἔτσι ἀκριβῶς καί ἡ φωτιά τοῦ ἁγίου Πνεύματος, ὅταν παραλάβει μία συνετή ψυχή, καί ἄν ἀκόμα τή βρεῖ πιό μαλακή ἀπό τόν πηλό, τήν κάνει πιό σκληρή ἀπό τό σίδερο. Ἐπίσης αὐτόν πού πρίν ἀπό λίγο ἦταν μολυσμένος ἀπό τήν ἀκαθαρσία τῶν ἀμαρτιῶν, τόν κάνει ἀμέσως πιό λαμπρό ἀπό τόν ἥλιο.

Αὐτά ἀκριβῶς θέλοντας νά μᾶς διδάξει ὁ μακάριος Παῦλος φώναζε δυνατά λέγοντας. «Μήν πλανᾶστε. οὔτε οἱ πόρνοι, οὔτε οἱ εἰδωλολάτρες, οὔτε οἱ μοιχοί, οὔτε οἱ θηλυπρεπεῖς, οὔτε οἱ παιδεραστές, οὔτε οἱ πλεονέκτες, οὔτε οἱ κλέφτες, οὔτε οἱ μέθυσοι, οὔτε ἐκεῖνοι πού περιπαίζουν καί βρίζουν, οὔτε οἱ ἄρπαγες θά κληρονομήσουν τή Βασιλεία τοῦ Θεοῦ» (Α΄ Κορ. 6, 9-10). Καί ἀφοῦ ἀρίθμησε ὅλα, κατά κάποιο τρόπο, τά εἶδη τῆς κακίας, καί ἀφοῦ μᾶς δίδαξε ὅτι οἱ ὑπεύθυνοι τέτοιων ἀμαρτημάτων ἀποξενώνονται ἀπό τή Βασιλεία τοῦ Θεοῦ, ἀμέσως πρόσθεσε. «Καί τέτοιοι ἦσατε μερικοί ἀπό σᾶς, ἀλλά λουσθήκατε ἀπό τά ἀμαρτήματα αὐτά, ἁγιασθήκατε καί γίνατε δίκαιοι» (Α΄ Κορ. 6, 11).

Πές μου, πῶς καί μέ ποιόν τρόπο; γιατί αὐτό εἶναι πού θέλουμε νά μάθουμε. «Γιατί βαπτισθήκατε στό ὄνομα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ», λέγει, «καί στή χάρη τοῦ Πνεύματος τοῦ Θεοῦ μας». Εἶδες, ἀγαπητέ, τή δύναμη τοῦ ἁγίου Πνεύματος; εἶδες ὅτι τό Ἅγιο Πνεῦμα ἐξαφάνισε ὅλη ἐκείνη τήν κακία, καί ὅτι ἐκείνους πού ἦταν προηγουμένως ὑποδουλωμένοι στίς δικές τους ἀμαρτίες, τούς ἀνέβασε ἀμέσως στήν ὑψηλότερη τιμή;

Ποιός λοιπόν θά μπορούσε νά κλάψει καί νά θρηνήσει, ὅπως ἀξίζει, ἐκείνους πού ἐπιχειροῦν νά μιλοῦν περιφρονητικά γιά τήν ἀξία τοῦ ἁγίου Πνεύματος, ἐκείνους πού, σάν νά ἦταν τρελλοί, δέν κατόρθωσαν οὔτε οἱ πολλές εὐεργεσίες νά τούς

ἀπομακρύνουν ἀπὸ τὴν ἀχαριστίαν τους, ἀλλὰ τολμοῦν νὰ κάνουν τὰ πάντα ἐναντίον τῆς σωτηρίας τους, ἀποστερώντας τὸ Ἅγιο Πνεῦμα, ὅσο τοὺς εἶναι δυνατό, ἀπὸ τὴ θεϊκὴ τοῦ ἀξία, καὶ προσπαθοῦν νὰ τὸ κατεβάσουν στὴν κατηγορίαν τῶν κτισμάτων; Ἐκείνους θὰ ἤθελα νὰ ἐρωτήσω. Γιά ποιὸ λόγο ἐσεῖς πολεμᾶτε τόσο πολὺ τὴν ἀξίαν τοῦ Ἀγίου Πνεύματος; ἢ καλύτερα, γιατί πολεμᾶτε τὴ σωτηρίαν σας, καὶ δὲ θέλετε νὰ καταλάβετε τὰ λόγια πού εἶπε ὁ Σωτὴρας στοὺς μαθητὲς του; «Πηγαίνετε νὰ διδάξετε ὅλους τοὺς λαούς, βαπτίζοντας αὐτοὺς στὸ ὄνομα τοῦ Πατέρα καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἀγίου Πνεύματος» (Ματθ. 28, 19). Εἶδες ὅτι ἔχουν ἰσότιμη ἀξία; Εἶδες ὅτι ἔχουν τέλεια συμφωνία; Εἶδες ὅτι ἡ Ἁγία Τριάδα εἶναι ἀδιαίρετη; Μήπως ὑπάρχει κάποια διαφορὰ ἢ ἀλλαγὴ ἢ ἑλλειψις; Γιατί τολμᾶτε νὰ παραποιεῖτε τὰ λόγια τοῦ Κυρίου;

Ἡ δὲ γνωρίζετε ὅτι καὶ στά ἀνθρώπινα πράγματα, ἂν κάποιος ἐπιχειρήσει ποτέ ἢ τολμήσει, νὰ προσθέσει ἢ νὰ ἀφαιρέσει κάτι στίς διαταγὰς τοῦ βασιλιᾶ, πού εἶναι ὁμοίος μας καὶ ἔχει τὴν ἴδια φύσιν μέ μᾶς, τὸν τιμωροῦν μέ τὴ χειρότερη τιμωρία καὶ τίποτε δὲν μπορεῖ νὰ τὸν ἀπαλλάξει ἀπὸ τὴν τιμωρίαν αὐτὴν;

Ἐάν στὴν περίπτωσιν τοῦ ἀνθρώπου ὑπάρχει τόσο μεγάλος κίνδυνος, πῶς θὰ μποροῦσαν νὰ συγχωρηθοῦν ἐκεῖνοι πού εἶναι τόσο ἀπερίσκεπτοι καὶ πού προσπαθοῦν νὰ παραποιήσουν τὰ λόγια τοῦ Σωτῆρα ὅλων μας καὶ πού δὲ θέλουν ν' ἀκούσουν οὔτε τὸν Παῦλο, ὁ ὁποῖος ὅταν ὁμιλεῖ ἔχει μέσα του τὸ Χριστό καὶ φωνάζει μέ καθαρὴ φωνὴ καὶ λέγει. «Δὲν εἶδε μάτι καὶ αὐτὶ δὲν ἤκουσε καὶ ἀνθρώπινος νοῦς δὲ φαντάστηκε ἐκεῖνα πού ἐτοίμασε ὁ Θεὸς γι' αὐτοὺς πού τὸν ἀγαποῦν» (Α' Κορ. 2, 9);

Ἐάν λοιπὸν δὲν εἶδε μάτι, οὔτε αὐτὶ ἤκουσε, οὔτε ἀνθρώπινος νοῦς μπόρεσε νὰ κατανοήσῃ ἐκεῖνα πού ὁ Θεὸς ἐτοίμασε γι' αὐτοὺς πού τὸν ἀγαποῦν, πῶς θὰ μπορέσουμε ἐμεῖς, μακάριε Παῦλε, νὰ τὰ γνωρίσουμε; Περίμενε λίγο καὶ θ' ἀκούσεις τὸν Παῦλο νὰ φανερώνῃ καὶ αὐτό. Πρόσθεσε λοιπὸν λέγοντας. «Σ' ἐμᾶς ὅμως ὁ Θεὸς τὰ φανέρωσε μέ τὸ Ἅγιο Πνεῦμά του» (Α' Κορ. 2, 10). Καὶ οὔτε ἐδῶ σταμάτησε, ἀλλὰ γιὰ νὰ δείξῃ καὶ τὴ μεγάλη δύναμίν του, καθὼς καὶ τὸ ὅτι ἔχει τὴν ἴδιαν οὐσίαν μέ τὸν Πατέρα καὶ τὸν Υἱό, λέγει. «Γιατί τὸ Ἅγιο Πνεῦμα ἐξετάζει τὰ πάντα, ἀκόμη καὶ τὰ κρυφὰ σχέδια τοῦ Θεοῦ» (Α' Κορ. 2, 10).

Ἐπειτα θέλοντας νὰ μᾶς κάμῃ ἀκριβέστερη τὴ διδασκαλία του μέ παραδείγματα ἀπὸ τὴν ἀνθρώπινον ζωὴν, πρόσθεσε. «Γιατί, ποιὸς ἄλλος ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους γνωρίζει τὰ ἰδιαίτερα τοῦ ἀνθρώπου, παρὰ μόνο τὸ πνεῦμα τοῦ ἀνθρώπου, πού εἶναι μέσα του; Ἔτσι καὶ τὰ ἰδιαίτερα τοῦ Θεοῦ κανένας ἄλλος δὲ γνωρίζει, παρὰ μόνο τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ» (Α' Κορ. 2, 11). Εἶδες τέλεια διδασκαλία; Ὅπως, λέγει, δὲν εἶναι δυνατό νὰ γνωρίζει κανένας ἄλλος αὐτὰ πού εἶναι μέσα στὴ σκέψιν ἑνὸς ἀνθρώπου, ἀλλὰ μόνος του ὁ καθένας γνωρίζει τὰ δικά του, ἔτσι καὶ τὰ ἰδιαίτερα τοῦ Θεοῦ κανένας δὲ γνωρίζει, παρὰ μόνο τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ. Αὐτὸ εἶναι πολὺ μεγάλο καὶ μέ τὸ παραπάνω ἄρκετό γιὰ νὰ ἀποδείξῃ τὴν ἀξίαν τοῦ Ἀγίου Πνεύματος.

Γιατί μᾶς ἔφερε ἕνα παράδειγμα καὶ μᾶς λέγει καθαρά ὅτι δὲν εἶναι δυνατό νὰ μὴ γνωρίζει ποτέ κάποιος ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους αὐτὰ πού εἶναι μέσα στὴ σκέψιν του.

Ὅπως λοιπόν αὐτό δέν εἶναι δυνατό νά γίνει, ἔτσι μέ τόση ἀκρίβεια, λέγει, τό Ἅγιο Πνεῦμα γνωρίζει καί τά ἰδιαίτερα τοῦ Θεοῦ. Ἀλλά δέν ξέρω πῶς οὔτε μέ τά λόγια του αὐτά ὁ μακάριος Παῦλος δέν πείθει ἐκείνους πού στρέφονται μόνοι τους ἐναντίον τῆς σωτηρίας τους καί κάνουν τόσο μεγάλο πόλεμο ἐναντίον τῆς ἀξίας τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, καί ὅσο μποροῦν τό ἀποξενώνουν αὐτό ἀπό τή θεϊκή του ἀξία καί τό κατεβάζουν στήν ἀσήμαντη θέση τῶν δημιουργημάτων. Ἀλλ' ἂν καί αὐτοί συμπεριφέρονται ἐχθρικά καί εἶναι ἀντίθετοι στά λεγόμενα ἀπό τήν Ἁγία Γραφή, ἔμεῖς, ἀφοῦ δεχόμαστε τά θεῖα δόγματα σάν ἀποκάλυψη πού κατέβηκε ἀπό τόν οὐρανό, ἅς προσφέρουμε στόν Κύριο τή δοξολογία πού ἀρμόζει, δείχνοντας μαζί μέ τή σωστή πίστη καί τό ὅτι τηροῦμε ἀκριβῶς τήν ἀλήθεια.

Πρός αὐτούς λοιπόν πού ἐπιχειροῦν νά διδάσκουν τά ἀντίθετα ἀπό ἐκεῖνα πού εἶπε τό Ἅγιο Πνεῦμα, εἶναι ἀρκετά ὅσα εἶπαμε, εἶναι ἀνάγκη ὅμως νά ποῦμε στή δική σας ἀγάπη, γιά ποιό λόγο δέ μᾶς χάρισε ὁ Κύριος ἀμέσως μετά τήν ἄνοδό του στόν οὐρανό τήν αἰτία τῶν τόσων ἀγαθῶν, ἀλλ' ἄφησε πρῶτα νά περάσουν λίγες ἡμέρες καί νά μείνουν μόνοι τους οἱ μαθητές, καί ὕστερα ἔστειλε κάτω στή γῆ τή χάρη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Αὐτό δέν ἔγινε ἄσκοπα, οὔτε τυχαῖα. Ἐπειδή δηλαδή γνώριζε ὅτι οἱ ἄνθρωποι δέ θαυμάζουν μ' ὅμοιο τρόπο τά ἀγαθὰ πού ἔχουν στά χέρια τους, οὔτε ἐκτιμοῦν τήν ἀξία πού πραγματικά ἔχουν ἐκεῖνα, πού εἶναι εὐχάριστα καί σημαντικά, ἂν δέν ὑπάρχουν καί τά ἀντίθετα. Ἐννοῶ περίπου τό ἐξῆς. γιὰτί πρέπει νά τό πῶ σαφέστερα.

Ἐκεῖνος πού εἶναι ὑγιής καί δυνατός στό σῶμα δέν αἰσθάνεται, οὔτε μπορεῖ νά ξέρει καλά, πόσα ἀγαθὰ τοῦ χάριζε ἡ υἡγεία, ἂν δέν ἀποκτήσει ἀρρωσταίνοντας πείρα καί τῆς ἀρρώστιας. Καί ἐκεῖνος πού βλέπει πάλι τήν ἡμέρα δέ θαυμάζει ὅπως πρέπει τό φῶς, ἐάν δέν τό διαδεχθεῖ τό σκοτάδι τῆς νύχτας. Γιατί, πραγματικά, ἡ πείρα πού ἔχουμε γιά τά ἀντίθετα γίνεται πάντοτε σαφής διδάσκαλος γιά ἐκεῖνα, πού ἔτυχε νά ἀπολαύσουμε προηγουμένως.

Γι' αὐτό ἀκριβῶς καί τότε, ἐπειδή οἱ μαθητές εἶχαν ἀπολαύσει παρά πολλά ἀγαθὰ, ὅταν ἦταν μαζί τους ὁ Κύριος, καί ἦταν πολύ εὐτυχισμένοι ἐπειδή τόν συναναστρέφονταν (γιατί ὅλοι οἱ κάτοικοι τῆς Παλαιστίνης ἔβλεπαν στά πρόσωπά τους σάν νά ἔβλεπαν σέ κάποια ἀστέρια, ἀφοῦ καί νεκρούς ἀνάσταιναν, καί λεπρούς καθάριζαν, καί δαιμόνια ἔδιωχναν, καί ἀρρώστιες θεράπευαν καί ἔκαναν καί πολλά ἄλλα θαύματα), ἐπειδή λοιπόν ἦταν τόσο σπουδαῖοι καί πασίγνωστοι, γι' αὐτό τούς ἄφησε νά ἀποχωρισθοῦν γιά λίγο ἀπό τή δύναμη πού τούς βοηθοῦσε, ὥστε, ὅταν βρεθοῦν μόνοι τους, νά μάθουν τί τούς χάριζε ἡ παρουσία τῆς ἀγαθότητος τοῦ Κυρίου, καί, ἀφοῦ ἀντιληφθοῦν τά ἀγαθὰ τοῦ παρελθόντος, νά ὑποδεχθοῦν μέ μεγαλύτερη προθυμία τή δωρεά τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Πραγματικά, ἐνῶ ἦταν στενοχωρημένοι, τούς παρηγόρησε, καί, ἐνῶ ἦταν σκυθρωποί καί θλιμμένοι γιά τό χωρισμό τους ἀπό τό Διδάσκαλο, τούς φώτισε μέ τό δικό του φῶς, καί, ἐνῶ ἦταν σχεδόν νεκροί, τούς ἀνέστησε καί σκόρπισε τό σύννεφο τῆς λύπης καί τούς ἔβγαλε ἀπό τή δύσκολη θέση.

Ἐπειδή δηλαδή εἶχαν ἀκούσει τά λόγια τοῦ Κυρίου, «Πηγαίνετε νά διδάξετε ὅλα τά ἔθνη», καί βρίσκονταν στή συνέχεια σέ δύσκολη θέση καί δέν ἤξεραν ποῦ πρέπει νά

κατευθυνθεῖ ὁ καθένας καί σέ ποίῳ μέρος τῆς γῆς νά κηρύξει τό λόγο τοῦ Θεοῦ, ἔρχεται τό Ἅγιο Πνεῦμα μέ μορφή πύρινων γλωσσῶν καί μοιράζει στόν καθένα τά μέρη τῆς γῆς πού ἔπρεπε νά κηρύξει καί μέ τή γλώσσα πού ἔδωσε, σάν μέ κάποιο σημεῖωμα, γνωρίζει στόν καθένα τά ὅρια τῆς ἐξουσίας καί τῆς διδασκαλίας πού ἔπρεπε ν' ἀναλάβει.

Γι' αὐτό ἐμφανίσθηκε τό Ἅγιο Πνεῦμα μέ μορφή πύρινων γλωσσῶν. Καί ὄχι μόνο γι' αὐτό, ἀλλά γιά νά μᾶς θυμίσει καί κάποια παλιά ἱστορία. Ἐπειδή δηλαδή στά παλιά χρόνια παραλογίσθηκαν οἱ ἄνθρωποι καί θέλησαν νά κτίσουν ἕνα πύργο πού νά φθάνει ὡς τόν οὐρανό, καί μέ τή σύγχυση τῶν γλωσσῶν τους διέλυσε ὁ Θεός τήν κακή ἀπόφασή τους (Ἀναφέρεται στόν πύργο τῆς Βαβέλ. Βλ. Γεν. 11, 1-9), γι' αὐτό καί τώρα μέ μορφή πύρινων γλωσσῶν πετᾷ σ' αὐτούς τό Ἅγιο Πνεῦμα, γιά νά ἐνώσει μ' αὐτό τήν οἰκουμένη πού ἦταν χωρισμένη. Καί ἔγινε κάτι ἀσυνήθιστο καί παράξενο. Γιατί ὅπως τότε στά παλιά χρόνια γλῶσσες χώρισαν τήν οἰκουμένη καί διέλυσαν τήν κακή συμφωνία, ἔτσι καί τώρα γλῶσσες ἔνωσαν τήν οἰκουμένη καί ὁδήγησαν σέ ὁμόνοια αὐτά πού ἦταν χωρισμένα.

Γι' αὐτό λοιπόν ἐμφανίσθηκε τό Ἅγιο Πνεῦμα μέ μορφή γλωσσῶν καί σάν πύρινες γλῶσσες γιά τό ἀγκάθι τῆς ἁμαρτίας πού μεγάλωσε πολύ μέσα μας. Γιατί ὅπως ἡ γῆ, ὅταν δέν καλλιεργεῖται, ἐνῶ εἶναι γόνιμη καί πλούσια, βγάζει πολλά ἀγκάθια, ἔτσι ἀκριβῶς καί ἡ ἀνθρώπινη φύση, ἐνῶ εἶναι καλή ἀπό τό δημιουργό της καί κατάλληλη γιά τά ἔργα τῆς ἀρετῆς, ἐπειδή δέ δέχθηκε τό ἄροτρο τῆς εὐσέβειας, οὔτε τό σπόρο τῆς θεογνωσίας, βλάστησε μέσα μας τήν ἀσέβεια σάν ἀγκάθια καί ἄλλα ἄχρηστα φυτά. Καί ὅπως ἡ ἐπιφάνεια τῆς γῆς πολλές φορές δέ φαίνεται ἀπό τά πολλά ἀγκάθια καί τά ἄγρια χόρτα, ἔτσι καί ἡ εὐγένεια καί ἡ ἀγνότητά τῆς ψυχῆς μας δέ φαίνονταν, μέχρις ὅτου ἦλθε ὁ γεωργός τῆς ἀνθρώπινης φύσης, ἔβαλε τή φωτιά τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τήν καθάρισε καί τήν προετοίμασε νά δεχθεῖ τόν οὐράνιο σπόρο.

Τόσα πολλά καί ἀκόμη περισσότερα ὑπῆρξαν γιά μᾶς τά ἀγαθὰ ἀπό τή σημερινή ἡμέρα. Γι' αὐτό, σᾶς παρακαλῶ, ἄς ἐορτάσουμε καί ἐμεῖς ἀνάλογα μέ τήν ἀξία τῶν ἀγαθῶν πού μᾶς χάρισε ὁ Θεός, ὄχι στεφανώνοντάς τήν πόλη, ἀλλά καλλωπίζοντάς τίς ψυχές μας, ὄχι στολίζοντάς τήν ἀγορά μέ παραπετάσματα, ἀλλά κάνοντάς χαρούμενη τήν ψυχή μας μέ τά ἐνδύματα τῆς ἀρετῆς γιά νά μπορέσουμε ἔτσι καί τή χάρη τοῦ ἁγίου Πνεύματος νά ὑποδεχθοῦμε καί τούς καρπούς πού μᾶς προσφέρει ν' ἀποκτήσουμε. Καί ποιός εἶναι ὁ καρπός τοῦ Ἁγίου Πνεύματος; Ἄς ἀκούσουμε τόν Παῦλο πού λέγει. «Ὁ καρπός τοῦ Ἁγίου Πνεύματος», λέγει, «εἶναι ἡ ἀγάπη, ἡ χαρά, ἡ εἰρήνη» (Γαλ. 5, 22). Πρόσεχε τήν ἀκρίβεια τῶν λέξεων καί τή σειρά τῆς διδασκαλίας. Ἐβαλε πρώτη τήν ἀγάπη καί ὕστερα ἀνάφερε τά ἄλλα. Φύτεψε τό δένδρο καί ὕστερα τόν καρπό. Ἐβαλε τά θεμέλια καί ὕστερα πρόσθεσε τήν οἰκοδομή. Ἀρχισε ἀπό τήν πηγὴ καί ὕστερα ἔφθασε στούς ποταμούς.

Πράγματι δέν μπορούμε νά αἰσθανθοῦμε πρῶτα τή χαρά, ἂν δέ θεωρήσουμε πρῶτα ὅτι εἶναι δική μας ἡ χαρά τῶν ἄλλων καί ἂν δέ λογαριάσουμε ὅτι εἶναι δικά μας τά ἀγαθὰ τῶν συνανθρώπων μας. Καί αὐτά δέν εἶναι δυνατό ποτέ νά φανοῦν ἀπό τίποτε ἄλλο, ἂν δέ μᾶς κυριέψει ἡ δύναμη τῆς ἀγάπης. Ἡ ἀγάπη εἶναι ἡ ρίζα, ἡ πηγὴ καί ἡ μητέρα ὅλων τῶν ἀγαθῶν. Γιατί πράγματι σάν ρίζα κάνει νά βλαστήσουν

ἅπειρα κλαδιά ἀρετῆς, σάν πηγὴ βγάζει πολλά νερά καί σάν μητέρα σφίγγει μέσα στὴν ἀγκαλιά της ἐκείνους πού καταφεύγουν σ' αὐτήν. Αὐτό ἀκριβῶς γνωρίζοντας καί ὁ μακάριος Παῦλος ὀνόμασε τὴν ἀγάπη καρπὸ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Καί ἄλλοῦ τῆς χάρισε τόσο μεγάλο προτέρημα, ὥστε νά πεῖ ὅτι ἡ ἀγάπη εἶναι ἡ τέλεια τήρηση καί ἐκπλήρωση τοῦ νόμου. «Γιατί ἡ ἀγάπη», λέγει, «εἶναι ἡ τέλεια τήρηση καί ἐκπλήρωση τοῦ νόμου» (Ρωμ. 13, 10). Ὁ Κύριος τῶν πάντων δέ θεώρησε καμιά ἄλλη προϋπόθεση ἀρκετὴ καί ἀπόδειξη ἀξιόπιστη γιὰ νά φαίνονται οἱ μαθητές του, παρά μόνο τὴν ἀγάπη, λέγοντας. «Μ' αὐτό θά μάθουν ὅλοι ὅτι εἶστε μαθητές μου, ἐάν ἔχετε μεταξύ σας ἀγάπη» (Ἰω. 13, 35).

Γι' αὐτό, σᾶς παρακαλῶ, ἄς καταφύγουμε ὅλοι σ' αὐτήν, ἄς τὴν ἀγκαλιάσουμε καί μ' αὐτήν ἄς ὑποδεχθοῦμε τὴ σημερινή ἑορτή. Γιατί, ὅπου ὑπάρχει ἀγάπη, ἀδρανοῦν τὰ πάθη τῆς ψυχῆς. Ὅπου ὑπάρχει ἀγάπη, σταματοῦν οἱ παράλογες σαρκικὲς ἐπιθυμίες τῆς ψυχῆς. «Ἡ ἀγάπη», λέγει ὁ Παῦλος, «δέν ὑπερηφανεύεται, δέ φουσκώνει ἀπὸ ἐγωισμό, δέ φέρεται ἄσεμνα» (Α' Κορ. 13, 4-5). Ἡ ἀγάπη δέν κάνει κακὸ στό συνάνθρωπο. Ὅπου κυβερνᾷ ἡ ἀγάπη, πουθενά δέν ὑπάρχει Κάιν νά σκοτώσει τὸν ἀδελφὸ του.

Βγάλε ἀπὸ τὴν καρδιά σου τὴν πηγὴ τοῦ φθόνου, καί ἔβγαλες τὸν ποταμὸ ὅλων τῶν κακῶν. Κόψε τὴ ρίζα, καί κατέστρεψες ταυτόχρονα καί τὸν καρπὸ. Καί τὰ λέγω αὐτά, γιατί λυπᾶμαι περισσότερο ἐκείνους πού φθονοῦν, παρά ἐκείνους πού φθονοῦνται, γιατί ἐκεῖνοι εἶναι κυρίως πού ζημιώνονται πάρα πολὺ καί πού προξενοῦν μεγάλη καταστροφή στὸν ἑαυτό τους. Ἐπειδὴ γι' αὐτοὺς πού φθονοῦνται ὁ φθόνος εἶναι, ἐάν τό θελήσουν, ἀφορμὴ γιὰ βράβευση.

Καί πρόσεχε, σέ παρακαλῶ, πῶς ὁ δίκαιος Ἀβελ ἐπαινεῖται καί ἀναφέρεται καθημερινά, καί ἡ σφαγὴ του ἔγινε γι' αὐτόν ἀφορμὴ καλῆς φήμης. Καί αὐτός μετὰ τό θάνατό του ὁμιλεῖ ἐλεύθερα καί κατηγορεῖ μέ δυνατὴ φωνὴ τό δολοφόνου του. Ὁ Κάιν ὅμως, πού δῆθεν ἔμεινε στή ζωὴ, πῆρε τὴν ἀμοιβὴ τοῦ ἀνάλογα μέ τὰ ἔργα του, καί ἔζησε ἐπάνω στή γῆ ἀναστενάζοντας καί τρέμοντας. Ὁ Ἀβελ ὅμως πού σκοτώθηκε καί ξαπλώθηκε νεκρὸς ἔδειξε μετὰ τό θάνατό του μεγαλύτερη παρρησία (Γεν. 9, 10). Καί ὅπως ἔκαμε ἐκεῖνον ἡ ἁμαρτία του νά ζεῖ πιὸ ἄθλια καί ἀπὸ τοὺς νεκρούς, ἔτσι ἔκαμε αὐτόν ἡ ἀρετὴ του νά λάμπει περισσότερο καί μετὰ τό θάνατό του.

Γι' αὐτό λοιπόν καί ἐμεῖς, γιὰ ν' ἀποκτήσουμε μεγαλύτερη παρρησία καί σ' αὐτὴ τὴ ζωὴ καί στὴν ἄλλη, γιὰ νά ἀπολαύσουμε περισσότερη χαρὰ πού πηγάζει ἀπὸ τὴν ἑορτή, ἄς καταστρέψουμε ὅλα τὰ ἀκάθαρτα ἐνδύματα τῆς ψυχῆς, ἄς γυμνωθοῦμε ἰδιαίτερα ἀπὸ τό ἔνδυμα τοῦ φθόνου. Γιατί καί ἂν ἀκόμη φανοῦμε ὅτι πετύχαμε πάρα πολλά, ὅλα θά τὰ χάσουμε, ὅταν μᾶς ἐνοχλεῖ τό πικρὸ καί ἄγριο αὐτὸ ἐλάττωμα, πού μακάρι νά τό ἀποφύγουμε ὅλοι μας, καί ἰδιαίτερα αὐτοὶ πού σήμερα μέ τὴ χάρι τοῦ βαπτίσματος ἔβγαλαν τό παλιὸ ἔνδυμα τῶν ἁμαρτημάτων τους καί πού μποροῦν νά λάμπουν σάν τίς ἀκτίνες τοῦ ἡλίου.

Ἐσεῖς λοιπόν, παρακαλῶ, οἱ ὅποιοι υἱοθετηθήκατε σήμερα ἀπὸ τό Θεό, οἱ ὅποιοι ντυθήκατε τό λαμπρὸ αὐτό φόρεμα, διατηρῆστε μέ κάθε τρόπο τὴ χαρὰ, στήν

ὅποια εἶστε τώρα, ἀφοῦ φράξετε ἀπὸ παντοῦ τὴν εἵσοδο στοῦ διαβόλου, ὥστε νὰ ἀπολαύσετε ἀφθονότερη τὴ χάρι τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, καὶ νὰ μπορέσετε ν' ἀποδώσετε καλὰ ἔργα ὁ ἓνας τριάντα, ὁ ἄλλος ἐξήντα, ὁ ἄλλος ἑκατό, καὶ νὰ ἀξιωθεῖτε νὰ συναντήσετε μέ παρρησία τὸ βασιλιά τῶν οὐρανῶν, ὅταν πρόκειται νὰ ἔλθει καὶ νὰ μοιράσει τὰ ἀπερίγραπτα ἀγαθὰ σ' ἐκείνους πού ἔζησαν ἐνάρετα τὴν παρούσα ζωὴ, μέ τὴ βοήθεια τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, στὸν ὁποῖο ἀνήκει ἡ δόξα καὶ ἡ δύναμη τώρα καὶ πάντοτε καὶ στοὺς αἰῶνες τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

(Πηγή: imaik.gr)